

Ja som Alfa i Omega

Trúbenia anjelov – 6. poľnica

Zjavenie Jánovo 9,13 -10,11

Zatrúbil šiesty anjel a od štyroch rohov zlatého oltára pred Bohom som počul hlas, ktorý hovoril šiestemu anjelovi, majúcemu trúbu: Rozviaž štyroch anjelov, zviazaných pri veľkej rieke Eufrat!

-myslia sa zlí anjeli, aby naplnili boží plán súdu, a to že boli „pripravení na túto hodinu, deň, mesiac a rok,“ je dokladom božej moci nad zlom, aby „kontrolovanie“ napĺňalo boží zámer.

A boli rozviazaní tí štyria anjeli, pripravení na túto hodinu, deň, mesiac a rok, aby pobili tretinu ľudí. Počet ich jazdy bol myriady myriád; počul som ich počet.

-miriády miriád, to je 200 miliónov; niektorí tvrdia, že je to armáda démonov pod vedením oných 4 anjelov

Kone a jazdcov na nich som vo videní videl takto: mali ohnivé hyacintové a žltosírové panciere, hlavy koní boli ako hlavy levov a z ich tlám vychádzal oheň, dym a síra. Tieto tri pliagy: oheň, dym a síra, ktoré im vychádzali z tlám, vyhubili tretinu ľudí. Sila koní bola totiž v ich tlamách a chvostoch, lebo ich chvosty boli podobné hadom, mali hlavy a nimi škodili.

-sila koní bola v tlamách: obraz o tom, že nástroj diabla je stále ten istý: klamstvo slovami. Diabol slovami oklamal Evu, Biblia hovorí na diabla: „ten starý had...“, „otec všetkej lži (...on bol vrahom ľudí od počiatku a nestál v pravde, lebo nieto v ňom pravdy. Keď hovorí lož, hovorí zo svojho vlastného, pretože je luhár a otec lži. Ján 8,44)“ sila diabla je v jeho klamstve; symbolizuje to aj to že sila bola v ich chvostoch, čo znova poukazuje na diabla.

-čo dokáže diabol, je vidieť v nasledujúcich slovách:

Ostatní ľudia, ktorých tieto pliagy nevyhubili, nekajali sa zo skutkov svojich rúk, aby sa neklaňali démonom ani zlatým, strieborným, medeným, kamenným a dreveným modlám, ktoré nemôžu ani vidieť, ani počuť, ani chodiť, a nekajali sa ani zo svojich vrážd, ani zo svojho travičstva, ani zo svojho smilstva, ani zo svojich krádeží.

-Je vidieť, že dokonca ani smrť, ani strata príbuzného, ani žiadne trápenie nemôžu priviesť niekedy človeka k pokániu. Ako sme hovorili minule: niekedy je ťažké sa kajať, nájsť silu a rozoznať, že žijem v hriechu. Pochopenie, že žijem v hriechu je jedinou záchranou človeka. Ak sa cítim ako hriešnik mizerne, tak to je dobre. Pretože Boh na mne pracuje, usvedčuje ma z hriechu, mení moje srdce, dáva mi na výber z cesty záchrany a zatratenia.

„zo skutkov svojich rúk" – to môže znamenať zlé skutky, čo vykonali, ale aj skutky, ktoré robíme sami, bez božej vôle a jeho vedenia, „na vlastné triko“, zo svojich síl.

„Srdce je klamlivé nad všetko a zradné je - kto sa v ňom vyzná? Ja, Hospodin, skúmam srdce a skúšam ľadviny, aby som každému dal podľa jeho ciest, podľa ovocia jeho skutkov.“ Jeremiáš 17,9

-ak sa niekto vyzná v srdci človeka, tak je to Ten, čo ho stvoril. Dobré je sa modliť: Pane, neviem celkom presne, čo je v mojom srdci, ale ty ma poznáš dokonale, prosím ukáž mi, z čoho mám konať pokánie. Daj mi poznať ničivú silu môjho hriechu!

10. kapitola

Videl som iného mocného anjela zostupovať z neba; bol zahalený oblakom, na hlave dúha, tvár ako slnko, nohy ohnivé stĺpy, a v jeho ruke otvorená knižka. Pravou nohou sa postavil na more, ľavou na zem a volal mohutným hlasom, ako keď reve lev. Hneď, ako zavolať, zaznelo sedem hromov. Keď doznelo sedem hromov, chcel som to napísať, ale počul som hlas z neba: Zapečať, čo hovorilo sedem hromov, a nepíš to! Anjel však, ktorého som videl stáť na mori a na zemi, zdvihol pravú ruku k nebu a prisahal na Toho, ktorý je večne živý a stvoril nebo a čo je v ňom, zem a čo je na nej, i more a čo je v ňom: Už nebude viac kedy, ale v dňoch hlasu siedmeho anjela, keď zatrúbi, zavříši sa tajomstvo Božie, ako radostne zvestoval svojim služobníkom, prorokom. Ale hlas, ktorý som počul z neba, hovoril mi opäť takto: Chod', vezmi otvorenú knižku z ruky anjela, ktorý stojí na mori a na zemi! Nato som odišiel k anjelovi a povedal som mu: Daj mi tú knižočku! Odpovedal mi: Vezmi a zjedz ju, vnútro ti naplní horkosťou, ale v ústach ti bude sladká ako med. Ja som vzal anjelovi knižočku z ruky, a keď som ju jedol, zhorklo mi vnútro. Ešte mi povedali: Musíš ďalej porokovať o ľuďoch, národoch, jazykoch i mnohých kráľoch.

Pravou nohou sa postavil na more – boží sú je záväzný pre celú zem a ovplyvní jeho chod.

Zapečať, čo hovorilo sedem hromov, a nepíš to! – Jánovi bolo zakázané napísať všetko, čo vedel; pri niektorých videniach Ježiš vyzval, aby zapísal, čo videl, ale tu nie. Je to pretože nie všetko, čo sa udeje bude zjavné človeku; *Lebo iba sčasti poznávame a sčasti prorokujeme. Ale keď príde plnosť, to, čo je čiastočné, sa pominie.* (1Kor 13,9) Nemali by sme teda na poradi a vysvetlení udalostí trvať dogmaticky, že by boží súd nemohol prebiehať inak, či v inom časovom pláne, či rozsahu.

Zavříši sa božie tajomstvo – možno to bude naplnenie všetkých božích zámerov a proroctiev, ktoré boli kedy povedané, lebo Boh je pravdivý a všetko musí byť uskutočnené tak, ako povedal; aj preto, aby diabol nemohol poukazovať na to, že Boh nedrží svoje slovo.

-knižka, čo zjedol Ján obsahovala božie Slovo, sladké záchranou pred večnou smrťou a svetom temna a horké pre súd, ktorý je v nej obsiahnutý, že ľudia pohrdli Bohom.